

Informationsbrev 2, Mars 2020

Hej

Jag heter **Elisabet Lundberg** och har varit med i föreningen nästan sedan den startade.

Sedan jag var tonåring har jag haft en önskan att göra något för de som har det svårast, t.ex. starta en skola i Afrika var en ide'. Tanken har legat och grott och när jag sålde min etablering som fysioterapeut och fick en slant över, kunde jag förverkliga min önskan.

Jag läste en artikel i vår lokaltidning där Berit von Scheven berättade om sin resa till Nepal med den fantastiska Tibet-munken Pema Dorjee. När jag sedan fick träffa honom och senare Eva Holmberg Tedert (grundare av vår förening) visste jag vad jag ville.

Jag och vårt fadderbarn Manita

Geshe Pema Dorjee

Det blev ingen skola i Afrika, för när jag och Kjell (min make) träffade Eva för 8 år sedan, kände vi att det var framför allt flickor i utsatta situationer vi ville stödja.

Efter vår första resa till Nepal var vi fast och det var ingen tvekan. Det var de här flickorna vi ville skydda mot "trafficking", hjälpa dem till en utbildning och ett yrke med möjlighet att försörja sig själva.

Det har gett så oerhört mycket tillbaka. Så många fina människor vi fått lära känna och tillfredställelsen i att se att svåra situationer går att förändra till det bättre.

Mitt namn är **Kjell Lundberg** och jag är gift med Elisabet sedan 50 år, något som vi nyligen firade med en skön och trevlig resa till Nice där vi njöt av sol, vårvärme och god mat.

**Med blomsterkransar vid
Rathankots skola**

Det var således genom Elisabet som jag blev engagerad i Gatubarn i Nepal. Med risk för att bli tjatig, måste jag säga som så många andra sagt; efter att ha rest till Nepal och träffat våra flickor, andra som vi hjälper, vår lokala personal och alla fantastiska kollegor i föreningen, så blir man fast. Man får så mycket vänlighet och kärlek tillbaka.

Sedan 2015 har jag varit kassör i föreningen, vilket varit en utmaning för en pensionerad ABB-ingenjör utan ekonomiutbildning. Som tur är, är vår äldsta dotter ekonom, så när jag trasslat in mig för mycket i debet och kredit har jag kunnat ropa på hjälp.

Just nu är jag inne i slutspurten på att få vår rapportering för 2019 klar, Verksamhetsberättelse/Årsredovisning liksom rapporterna till Svensk insamlingskontroll (för 90-kontot).

På bilden bredvid sitter jag utsmyckad med blomsterkransar, som barnen vid skolan i Rathankot hängt på mig vid ett besök där 2016.

Vill du kontakta oss när du oss på

mje.lundberg@telia.com eller kjella.lundberg@telia.com

Informationsbrev 2, Mars 2020

Så vill vi påminna om :

Föreningens årsmöte den 26 april klockan 13:00 i Skopans lokaler i Upplands Väsby. Välkomna

Jubileumsfest i Stockholm den 21 september på World Trade Center

Föreningen fyller 10 år och bjuder in dig till en eftermiddag med seminarier om människohandel och hur vi arbetar förebyggande för att barn ska få växa upp i trygghet och inte bli sålda till bordeller eller arbeta under slavliknande förhållanden. På kvällen fortsätter vi med berättelser om Nepal för våra medlemmar. Mer information kommer senare i vår.

Eva berättar från Nepal i början av mars 2020

Ni minns säkert hur stolta vi är över att ha rekryterat de första flickorna från Badi-befolkningen till sjuksköterskeutbildningar på Medical College. Badi är den folkgrupp där kvinnorna förväntas bli prostituerade och därigenom försörja sina familjer. Genom att flera nu får utbildning innebär det att vi, bildligt talat, har hjälpt till att riva en mur och det är glädjande att flickorna inte upplevt någon svårare diskriminering under sin utbildningstid. Dessa unga kvinnor, Sangita, Sapana, Babita, Devi, Kalpana och Usha kommer också att spela en mycket stor roll för andra kastlösa, såväl Badi som andra inom dalitgruppen. När de kommer hem till Surkhet-området i västra Nepal innebär det att många kommer att få tillgång till sjukvård för första gången. Något som tidigare varit svårt då Badi räknas som "oberörbara"

De första två från Badigruppen, Sangita och Sapana tar sin examen i juli i år och de är just nu på praktik inom förlossning. De meddelar båda att det där med att skaffa barn själva är nog något de är tveksamma till efter att ha assisterat vid ett par svåra förlossningar. Men vilken skillnad de kommer att göra för alla dessa mammor som tidigare fött i ensamhet och inte alltid överlevt. Nu är det några fler som får en utbildad sjuksköterska med enklare barnmorskekompetens till hjälp när de föder.

Sangita och Sapana på sjukhuset

Informationsbrev 2, Mars 2020

Hörselproblem är något ständigt återkommande. Vi har flera barn som fått gå igenom öronoperationer och flera som har hörapparater. Precis som vi ordnat med hörapparat till ett av barnen, Samir, som bor hemma hos en faster så är det dags att planera operation till Sushma med trumhinnor som inte är som de ska. Alltid nervöst med operativa ingrepp då sjukvården i Nepal inte är så bra och det är mycket antibiotikaresistenta bakterier i omlopp.

Självklart är vi i Nepal också väldigt oroade över Coronavirusets framfart i världen. Gränsövergångarna

Rita – Health assistant

till Kina stängdes ganska tidigt. Och nu i början av mars har regeringen beslutat att upphäva möjligheten att få visum vid ankomst till flygplatsen för medborgare från de värst drabbade länderna. Bara visum utfärdat på beskickning utomlands är giltigt och för att få det krävs läkarintyg på smittfrihet. Nepal har hittills bara tre identifierade fall covid-19. Med tanke på att större delen av befolkningen ändå inte har råd att uppsöka sjukvård eller bor för långt ifrån hälsocentraler och att det

dessutom saknas laboratoriekapacitet för att analysera prover så är risken stor att antalet fall är betydligt högre. Sjukhusen har den beredskap de kan ha men om ett större utbrott kommer här blir situationen mycket allvarlig då sjukvården inte har kapacitet eller kompetens att klara mer än enstaka fall. Alla våra barn vet hur viktigt det är att tvätta händerna och handsprit används flitigt. På flickhemmet i Tinchulee, Boudhanath, har vi dessutom Rita, en av våra Health Assistants, boende just nu då hon går en vidareutbildningskurs i Kathmandu fram till sista april. Hon håller ett öga på flickorna och personalen dagligen, det känns bra.

Sedan tre månader har vi satsat på en lärare i teckning och måleri för flickorna. Flera av dem är riktiga talanger och nu lär de sig teknik, färghantering och annat spännande också. Tre timmar varje lördag har de lektion och vi är häpnadslagna över hur mycket de lärt sig på så kort tid. Skillnaden från i slutet av november när läraren kom för första gången och nu är enorm. Här kommer ett par foton från deras album

Akvareller målade av flickorna

Informationsbrev 2, Mars 2020

Barnen hos Dolma på Manjushreehemmet ska när innevarande skolår är slut i månadskiftet mars-april flytta till Pokhara, en mindre stad cirka 200 kilometer längre västerut i Nepal. Luften är så mycket bättre där, lättare att köpa obesprutad mat eller ha mer plats att odla själva. Där finns en fin sjö där man kan hyra båtar och ro eller paddla och det finns mycket bra skolor. Även om det blir lite mer resande för att komma till dem så är det mödan värt med tanke på att barnen får det så mycket bättre. Jag besökte flera skolor i Pokhara i slutet av februari och är mycket nöjd över möten med lärare och rektorer som satsar på god pedagogik och som är mycket medvetna om den nya lagen från 2019 om att man inte får slå skolbarn. Nu håller vi tummarna för att det ska gå i lås med hyra av ett av de hus som Dolma sett

Manjushreebarnen

Följ oss på vår nya hemsida som vi är stolta över att ha fått av Millan och Ida, www.gatubarnnepal.net
Dagsaktuella nyheter finns på www.facebook.com/gatubarnnepal och på Instagram/gatubarnnepal

Varma hälsningar från Kathmandu
Eva